

U svijetu mašte

U svijetu mašte nema granica.

Neprestano se rađa nešto novo. Budi se novi svijet, samo moj svijet.

Jedna obična boja prelazi u tisuću novih nijansi, postaje cvijet, lopta, igra, dobiva novo značenje, ljepotu, smisao.

Glazba zvuči poznato, možeš svaku notu razumjeti, čarobni zvuci violine vode te u veliki šareni dvorac, a tonovi pričaju prekrasnu ljubavnu priču.

Često uranjam u svijet mašte čitajući knjige. Knjige nam pomažu ne samo da postanemo mudri i pismeni ljudi, nego i razvijaju našu maštu i kreativnost. U knjigama je znanje, avantura, napetost, ljubav, smijeh i bol. Kad čitam knjigu, nikad ne znam kamo će me odvesti. Kao da sam u moru i što više čitam, uranjam sve dublje i dublje, otkrivam nove svjetove, sve dok ne dođem do kraja i izronim.

Jednom davno, u zemlji nepoznatog imena, ružno pače postalo je prekrasni bijeli labud, a morska sirena pretvorila se u prelijepu djevojku. Sretni princ darovao je svoje oči - dragulje i ljude učinio sretnijim.

Još od davnih dana moja omiljena bajka je „Ljepotica i zvijer“ i često ju uzimam u ruke. Ljepotica i zvijer plešu zajedno, a ružna, ali dobra zvijer pretvara se u lijepog princa. Ja maštam da sam poput Ljepotine.

Najčešće čitam navečer kad sam slobodna i kako bih se opustila od napornog dana.

Volim takvo opuštanje jer u njemu mogu postati što god poželim. I tako, dok maštam uz dobru knjigu, dovoljan je i najmanji zvuk, glas, bilo što i svi zamišljeni likovi, slike, događaji rasprše se. Tada znam da je vrijeme da se vratim u svakodnevni svijet i njegove obveze, ali samo je pitanje trenutka kad će opet pobjeći u svijetu mašte.

Mašta se ne može proizvesti u tvornicama, izgraditi na gradilištima, to je nešto posebno i često puta nevidljivo ljudima u svakodnevnom životu.

Maštom sve možemo, samo ako želimo. A ako ne želimo, ona ostaje u nama pritajena, kao neko tajanstveno oruđe i čeka trenutak da ga upotrijebimo.

Mašta mijenja svakoga od nas jer u svijetu mašte je sve moguće. I zato – maštajte!

Sunčica Klarić, 6.a